

SCHAKEL

SINT-PIETERSCOLLEGE
LÉON THEODORSTRAAT 167

JETTE

1090 JETTE

INHOUD

Voorwoord	3
CURSIEF	
Mysteries van het SPC: de verwarming - die meestal niet werkt	5
ACTIEF	
In de voetsporen van een vierde-eeuwse fortsoldaat	6
Bezoek aan de VRT	8
Leesweek	9
Toneelervaringen	10
Schakeltjes	12
Lief en leed	13
SPORTIEF	
Maar liefst 67 leerlingen en leerkrachten van SP starten in de Twintig door Brussel	14
INFORMATIEF	
Vragen voor ... mijnheer Anckaert (opvoeder)	16
Avonturen in SP.Ace	18
ARCHIEF	
Meester Decreton (zevende voorbereidende 1946 – 1947)	22
Visueel materiaal: cover vooraan en achteraan: sfeerbeelden van het schooltoneel Boekverluchting van: Elise Lobel 1LAA Rania Rajput De Ridder 2KTB Yusuf Cinar 3LAA Maryam Talbi 3NW2	

COLOFON

SCHAKEL

maart 2025

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

Anna Bloemen

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Deborah Gies

Willy Goossens

Johan Pijpops

Dominike Van Besien

René Van Noyen

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

info@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenska Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

Er is duidelijk iets aan de hand met het concept empathie in deze tijd en wereld. Voor ons als school is dit echter geen gratis concept. In de vakoverschrijdende eindtermen, die we opgelegd krijgen van de overheid, staat het begrip empathie als volgt gedefinieerd: 'De leerlingen houden rekening met de situatie, opvattingen en emoties van anderen.' Zoiets is gemakkelijk op papier gezet, maar niet zo gemakkelijk te bereiken. Een snelle blik op de internationale politiek leert bovendien dat de volwassenen hier niet bepaald het beste voorbeeld van zijn. Ook in de vakomschrijvingen van de meeste vakken zal je hier niets over terugvinden. Gelukkig is er dan de mogelijkheid om de stem van een kunstenaar te laten horen. Zo trokken we met alle zesdejaars onlangs naar het Cultureel Centrum De Westrand in Dilbeek voor de voorstelling 'Perzen, triomf van empathie' wat een bikkelharde maar razend interessante oefening in empathie bleek te zijn.

Regisseur Chokri Ben Chikha, van Action Zoo Humain, baseert zich voor deze voorstelling op de Griekse tragedie 'De Perzen' van Aischylos, geschreven in de 5de eeuw voor Christus. Aischylos vertelt daarin over de oorlog tussen de Grieken en de Perzen, vanuit het standpunt van de Perzen. Aischylos had zelf in die oorlog mee gevochten aan de kant van de Grieken, dus het standpunt van de tegenstander innemen was heel ongewoon. Ben Chikha vertaalt dit naar een oorlog van vandaag en neemt ons mee naar Israël en Palestina. De actualiteit wordt heel direct op het podium gezet door onder andere beeldfragmenten van het muziekfestival waar het conflict in oktober 2023 opnieuw mee is aangewakkerd. Je voelt de uitgelatenheid aan het begin van het festival en ziet de verwarring en ontzetting op het moment dat de aanval bezig is. Dit zien in een zaal vol met jongeren komt keihard binnen. Zet daarnaast hoe vreselijk de repercussies voor die aanval zijn geweest en je weet als publiek even niet meer wat je moet voelen.

Dit kluwen van feiten en versies van feiten, van ervaringen en emoties brengt Ben Chikha op het podium in veel laagjes. Naast het beeldmateriaal zijn er ook meeslepende stukken dans en karikaturale versies van de tekst van Aischylos. De aanwezigheid van een Israëliëse en een Palestijnse danseres, die expliciet met die identiteit op het podium staan, maakt dit allemaal nog confronterender. Zo vertelt Liah Frank over haar idyllische jeugd in een Israëliëse kibboets die letterlijk gebouwd was op de overblijfselen van een ingenomen Palestijns dorp, iets waar zij zich als kind totaal niet bewust van was. Resultaat was dat er niks abstracts meer was aan deze empathie-oefening maar dat de emotie recht de zaal binnenkwam.

En dat voelden de leerlingen. Bij het gesprek met de dramaturg en de dansers achteraf waren onze leerlingen heel actieve vragenstellers. In het nagesprek in de klas stond ik versteld van de unaniem enthousiaste reacties. Hoewel dit een zware en complexe voorstelling was die wel anderhalf uur duurde en tekst en beweging met elkaar vermengde, toonden zowel theaterliefhebbers als leerlingen die zich niet zo aangetrokken voelen tot kunst hun enthousiasme. Dit was echt, dit was geloofwaardig, dit was boeiend, dit was relevant! Ze voelden zich als publiek bovendien serieus genomen doordat de voorstelling je heel veel lagen van informatie geeft en je zelf je conclusies laat trekken. Voor mij, als leerkracht Nederlands, was dit een verdere aanmoediging om leerlingen vooral te blijven meenemen naar voorstellingen. Voor de leerlingen is dit hopelijk een ervaring die hen in de toekomst kan aanzetten om nog eens die drempel van een theaterhuis over te stappen, op zoek naar een andere blik op de wereld die we delen.

Dominike Van Besien,
leerkracht Nederlands 6de jaar

Elke winter opnieuw hetzelfde liedje in de lokalen van ons Sint-Pieterscollege: de verwarming werkt niet. Je weet dat het gaat gebeuren, maar uiteraard heb je geen drie truien aan, en van de leerkracht mag je je jas niet aanhouden in de klas! Vervelend, maar weten jullie waarom op school de verwarming soms niet werkt?

Net zoals de kerstman ook zijn elfjes heeft om hem te helpen met de cadeautjes, heeft het verwarmingssysteem van SPC zijn eigen trouwe muizen die helpen de

school te verwarmen. Dat gaat als volgt: Diep onder de grond van SPC bevindt zich de controlekamer. De kamer bestaat uit 121 hamsterwielen die vastgemaakt zijn aan een complexe stoommachine. Onze trouwe muizen hebben de taak gekregen om dag in dag uit de wielen te doen draaien. Hierdoor wordt de stoommachine in beweging gezet, waardoor er warme lucht wordt gepompt die het water in de radiatoren doet opwarmen. Een feilloos systeem zou je toch wel denken?

Hoewel het inderdaad goed bedacht is, zitten we nog steeds met een probleem. De muizen worden na een tijdje erg moe en we hebben geen geld om nog meer muizen in te huren. Kaas is duurder

CURSIEF

Mysterie van het SPC:
de verwarming - die meestal niet werkt

geworden en de wafels van de procure lusten de muizen niet. Mevrouw Bulté van het economaat heeft het ook al geprobeerd met koffie uit de leraarskamer, maar de vakbondsmuis is onverbiddelijk: geen kaas = geen verwarming. Daardoor valt de stoommachine soms stil en zijn de radiatoren soms niet warm. Dus, de volgende keer als de verwarming weer eens niet werkt: kaasdonaties zijn welkom in de controlekamer van de muizen.

Ilona Maes

ACTIEF

In de voetsporen van een vierde-eeuwse fortsoldaat

Op dinsdag 25 februari trok het eerste jaar Latijn eropuit. Hoewel alle wegen naar Rome leiden, leidde die van ons naar Oudenburg. Oudenburg is een pittoresk West-Vlaams stadje waar ongeveer 1700 jaar geleden een Romeins fort – castellum – werd opgericht op bevel van niemand minder dan keizer Constantijn de Grote. Oudenburg was deel van de zogenaamde Litus Saxonicum, een Romeinse verdedigingszone langs de kusten van België, het noorden van Frankrijk en het zuiden van Engeland.

Na een sfeervolle busrit kwamen we aan in West-Vlaanderen en werden we enkele eeuwen terug in de tijd gekatapulteerd. In totaal stonden er drie zaken op het programma: een sessie

mozaïek maken, een bezoek aan het museum, en een sessie pottenbakken.

De sessie waarin mozaïek werd gemaakt, bracht

bij veel leerlingen hun creatieve geest naar boven. Daarvan getuigen de vele mooie exemplaren, die de leerlingen achteraf mee naar huis mochten nemen.

Er moest weliswaar een vast stramien gevolgd worden om de mozaïek tot stand te brengen, maar de leerlingen mochten hun mozaïek wel zelf ontwerpen. Dit heeft werkelijk pareltjes opgeleverd, onze eerstejaars zijn kunstenaars cum laude.

Vervolgens stond een museumbezoek op het

programma. Ook dat viel in de smaak bij leerlingen. Zo gaven velen aan dat het fijn was dat het museum voor een afwisselend programma zorgde. Er waren bijvoorbeeld leerrijke filmpjes, maar ook interessante tekstborden; het hoogtepunt was misschien wel de verkleedkast met Romeinse kleren én wapens. Extra leuk vonden sommigen dat ze op de tekstborden Latijnse woordjes herkenden die ze al hadden moeten leren.

Wat als laatste op het menu stond, was een sessie pottenbakken. Na een interessante theoretische uitleg was het aan de leerlingen. Eerst leerden de leerlingen een klein kommetje maken, daarna mochten ze hun creativiteit de vrije loop laten. Helaas moesten we dan al naar huis – tempus fugit! Een onvoorziene moeilijkheid was alle kunstwerkjes veilig op de bus én op school te krijgen. De Romeinse goden waren ons gelukkig gunstig gezind, waardoor alles veilig op school is geraakt.

Het was een intensieve, maar leerrijke dag. Voldaan, maar aan het eind van ons Latijn, keerden we met z'n allen terug naar Jette.

Anna Bloemen

ACTIEF

Bezoek aan de VRT

Voor het vak communicatiewetenschappen heeft onze klas, samen met 3MT, een bezoek gebracht aan de VRT. We hebben heel veel mogen bezoeken, en we zijn doorheen allerlei coulissen gegaan.

We zijn begonnen met het decor te bekijken, dit was ongelooflijk! Daarna zijn we naar de plaats gegaan waar actualiteitsprogramma's voorbereid worden. Daar bevonden zich ook de personen die voor het geluid en de beelden zorgen. Dankzij hen kwamen we te weten dat de studio waarin programma's zoals Terzake en De Afspraak worden opgenomen, een achtergrond heeft die bestaat uit maar liefst 71 miljoen ledjes. Dankzij deze achtergrond is het mogelijk om meerdere programma's in een en dezelfde studio op te nemen. De VRT is momenteel de enige die dit heeft in België.

Nadien zijn we voorbij allerlei studio's gelopen, waaronder die van het VRT NWS journaal. In het café van F.C. De Kampioenen mochten we een foto maken. We hebben ook de mensen ontmoet die het Instagramaccount 'nws.nws.nws' beheren. Dat account brengt op een toegankelijke manier nieuws voor tieners. Daar zagen we niemand minder dan Jelle Mels, die bekend is van Karrewiet. Hij was zeer vriendelijk en heeft zelfs foto's met ons getrokken. Ten slotte hebben we ook inhoudelijk geleerd waarom een bepaald onderwerp in het nieuws komt.

Als afsluiter werd ons uitgelegd hoe de groene achtergrond of screen werkte, waarmee je heel gemakkelijk verschillende achtergronden kan projecteren. Dat was voor mij het leukste van de uitstap, omdat ik het heb mogen uitproberen. Het was voor mij een unieke uitstap en ik ben blij dat ik dit heb mogen doen. Ik heb er enorm veel plezier aan gehad en zou dit wel een tweede keer willen doen. Ik hoop dat de school dit verder zal organiseren in de komende jaren.

Door Abdelaziz Sattar (4MT) & Anna Bloemen

ACTIEF

leesweek

Eind januari trok ik met 40 leerlingen, 9 collega's en een voortdurend aanwezige en geliefde zon naar het kasteel van CJT vzw Verloren Bos om voor het eerst op LEESRETRAITE te gaan. De leerlingen uit het vierde, vijfde en zesde middelbaar kozen ervoor om zich twee dagen prikkelvrij en oeverloos bloot te stellen aan het geschreven en gesproken woord.

De jeugd vindt het moeilijk om bewust stilte op te zoeken en zich te verdiepen in een boek. De bereidheid om te lezen is er - we dienden de groep geïnteresseerden zelfs te halveren -, maar het is moeilijker om momenten te vinden om de fysieke wereld los te laten en naar binnen te keren/de verhaalwereld te ontdekken. Onze leerlingen durfden aan te geven dat verschillende factoren hen in de weg staan om door te lezen. Ook bij collega's blijkt dit soms een pijnpunt. Wat is er dan beter dan hier

in groep op weekend - waar leerkrachten ook deelnemers werden - tijd voor te maken en aan te werken? Een mens zien lezen doet lezen.

Vrijdagavond stond er een Dead Ladies Show, samengesteld door Gaea Schoeters in samenwerking met Passa Porta, International House of Literature, op de planning. Hier kwamen Rashif El Kaoui en Lara Taveirne vergeten vrouwelijke literaire figuren voorstellen en zorgde Els Mondelaers onder begeleiding van Lies Colman ervoor dat de leerlingen op een virtueuze en magistrale manier in aanraking kwamen met muziek van o. a. Nina Simone. Gaea Schoeters

vond bovendien ook de tijd om met de leerlingen in dialoog te gaan over haar roman Trofee, gevolgd door een signeursessie.

Zaterdag startte de dag met yoga bij zonsopgang, gegeven door Lore Praet en daarna gaf Lore ook sterke workshops creatief schrijven waarin het thema van de poëzieweek, 'lijfelijkheid', centraal stond. Later die dag ontvingen we Sakina El Kaddouri en Will-Limba Moleka voor een slam poetry- en illustratieworkshop en tot slot kwam Peter Holvoet-Hanssen ons verblijden met een avontuurlijke wandeling door de poëziegeschiedenis. 's Avonds blonken leerlingen en leerkrachten op het podium met hun eigen geschreven teksten of droegen ze gedichten voor uit werk dat hen gedurende het weekend heeft geraakt op de Open Mic.

Anna De Wolf

ACTIEF

Toneelervaringen

Eind januari hebben leerlingen van het vierde, vijfde en zesde jaar opnieuw het beste van zichzelf gegeven op het podium. Het schooltoneel 'Alice in Wonderland' was op meerdere vlakken een succes, niet in het minst voor de leerlingen die eraan meegewerkt hebben. Tijd om even te reflecteren over de maanden van repeteren, het proces en het optreden zelf. Een aantal podiumsterren beantwoordden met plezier onze vragen:

Hoe voelt het om op een podium te staan?

Er zijn eigenlijk niet genoeg woorden om dat gevoel te beschrijven. Vanaf de repetities tot de allerlaatste voorstelling blijft het elke keer opnieuw magisch om op het podium te staan. Je leert je grenzen verleggen en ontdekt hoe je steeds het beste uit jezelf kunt halen.

Lina (acteur)

De manier waarop het publiek juichte was grandioos. Alle namen die door de zaal werden geschreeuwd, voelden zo goed en de drang om verder te gaan werd alsmaar groter.

Mariame (danser)

Op het podium staan voelt als een mix van stress en enthousiasme. Het moment dat je de lichten voelt branden en het publiek ziet, is dat zowel spannend als bevrijdend. Je wordt voor even een andere persoon, een deel van het verhaal, en dat geeft een geweldig gevoel van verbondenheid met de rest.

Kaltoun (danser)

Bovendien is het geweldig om de energie van het publiek te voelen en te merken dat mensen je aanmoedigen wanneer je bijvoorbeeld danst. Soms geeft het zelfs een beetje adrenaline, en als

alles goed gaat, voelt het echt als een grote overwinning.

Kelissa & Maeva (acteurs)

Op een podium staan is voor mij het gevoel van vrijheid, het gevoel van even alles van wie en wat je zelf bent los te kunnen laten en je helemaal in te leven in het personage dat je speelt. Dat is het mooie eraan: je kan even helemaal iemand zijn die je vanbinnen helemaal niet bent.

Rosanne (zanger & acteur)

Wat was het leukste aan meewerken met het schooltoneel?

Zonder twijfel de sfeer achter de schermen in de loges! Je leert zoveel nieuwe mensen kennen, en daar ben ik enorm dankbaar voor.

Lina (acteur)

Het leukste aan mijn medewerking aan het schooltoneel was het hele proces. Van het begin tot

het einde. De leerlingen en leerkrachten werden opeens een kleine familie. Iedereen werkte samen, iedereen hielp elkaar. In de coulissen steunden we elkaar keihard.

Mariame (danser)

Wat ik het leukste vond aan meewerken aan het schooltoneel, was de samenhang die we als groep hadden opgebouwd. Van de eerste repetities tot de laatste voorstelling hebben we gelachen, geleerd en zoveel tijd samen doorgebracht.

Kaltoun (danser)

Het leukste aan meewerken aan het schooltoneel, is dat je daar verschillende mensen leert kennen van verschillende jaren. Je krijgt nieuwe vrienden en ziet kanten van mensen die je nooit eerder had gezien en langzaam wordt iedereen bevriend en wordt de sfeer leuk.

Christelle (muzikant)

Er wordt veel gelachen, je helpt elkaar en je groeit samen naar de voorstelling toe. Op de dag van de

uitvoering is het spannend, maar ook super leuk om te zien hoe alles samenkomt.

Kelissa & Maeva (acteurs)

Naast de vriendschappen doe je er ook heel veel ervaring op en verleg je er heel veel grenzen!

Rosanne (zanger & acteur)

Welk advies zou je geven aan iemand die nog twijfelt om volgend jaar mee te doen?

Zelfs als je alleen achter de schermen helpt, is het een onvergetelijke ervaring: je leert nieuwe mensen kennen, ontdekt misschien een passie voor theater en groeit als persoon.

Lina (acteur)

Je hoeft geen ervaren acteur/danser of muzikant te zijn. Het gaat om plezier hebben en het durven uitproberen. Zelfs als je nerveus bent, weet dan dat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten en elkaar steunen.

Kaltoun (danser)

“Just do it!”. Dit is een ervaring die je niet kan missen. Ook al

denk je dat je het niet kan of niet durft of geen talent hebt, je kan nog steeds de audities doen en je weet nooit wat er gebeurt.

Christelle (muzikant)

Je kan maar 2 jaar meedoen met het acteren, dus twijfelen betekent dat je toch wel wil en ik zou die 2 jaar niet verspillen.

Xander (zanger/acteur)

Ook als je het eng vindt of denkt dat je niet goed genoeg bent, is schooltoneel net een geweldige kans om iets nieuws te leren.

Kelissa & Maeva (acteurs)

Eén woord: DOEN! Een 'nee' heb je, een 'ja' kan je krijgen, en eenmaal je die 'ja' krijgt, staan er zoveel mooie momenten op je te wachten!!

Rosanne (zanger & acteur)

Hebben deze woorden je warm gemaakt voor de volgende editie? De leerkrachten van de toneelwerkgroep zijn al aan vergaderen geslagen. Zien wij jou in september voor de audities?

SCHAKELTJES

Uitstap 2: KMKG, Technopolis, BIGH

De Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis KMKG in Brussel, waar de leerlingen van 2KT via een fotozoektocht de afdelingen Egypte, Griekenland en Rome in het museum ontdekten, maar ook Technopolis, het doe-centrum voor wetenschap voor de leerlingen van 2 STEM en 2MTWE, stonden op 4 februari op het programma. De leerlingen van 2 EO bezochten de Brusselse aquaponische boerderij BIGH. Een boerderij die uit een overdekte productieruimte van 2.000 m² en een moestuin buiten van 2.000 m² bestaat op het dak van het Foodmet-gebouw, op de site van de Abattoirs d'Anderlecht.

SCHAKELTJES

Open blik op politiek 6HUM

De leerlingen van 6 Humane Wetenschappen bezochten in het kader van het leerplan sociale en gedragswetenschappen het Brussels Parlement voor de vormingsactiviteit "Open blik op politiek". Een interactieve workshop en een speeddate waarbij de leerlingen de gelegenheid kregen om vragen te stellen en in gesprek te gaan met volksvertegenwoordigers, stonden op het programma.

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

Wiskunde Olympiade

Drie leerlingen van onze delegatie haalden geen finaleplaats, maar scoorden wel bovengemiddeld op de 2de ronde van de Wiskunde Olympiade. Felicitaties aan Luca Arokium (3 GRLAB), Hendrik Dequanter (4LAB) en Duy Le Vu (6LAWIB).

To sleep or not to sleep

Het oudercomité organiseerde een boeiende lezing: "To sleep or not to sleep", een eerste hulp bij de slaap van jongeren. Slaapspecialist Dr. Johan Newell maakte voor de aanwezigen het onderscheid tussen feiten en fabels over slaap.

SCHAKELTJES

Lief en leed**Geboorte:**

12/12/2024

Rafael, zoontje van Ani Karapetyan (econoom) en Mkzitch Sarkhoshyan.

23/01/2025

Jules, zoontje van Yana Robbyns (Ik) en Jonas De Paepe.
Luisa Cardona Carlé, dochter van Hanne Carlé (oud-II) en Julian Cardona en kleindochter van Paul Carlé (oud-dir).

21/02/2025

Overlijden:

22/12/2024

Eerwaarde Piet Chrispeels (oud-Ik)

11/02/2025

Johan Lasat (oud-II 1979)

02/03/2025

Romaine (Romy) Dekeyser, moeder van Martine De Roey (Ik lagere school)

SPORTIEF

Maar liefst 67 leerlingen en leerkrachten van SP starten in de Twintig door Brussel

Op zondag 25 mei zijn de fanaten van hardlopen, joggers en wandelaars in onze hoofdstad aan hun jaarlijkse afspraak toe. Voor deze 45ste editie van de Twintig Kilometer door Brussel worden niet minder dan 45.000 deelnemers verwacht. Maar ook onze school zal er ruim vertegenwoordigd zijn. Nadat er vorig jaar al tien leerlingen en zes leerkrachten zich geroepen voelden om de uitdaging aan te gaan, werd onder het impuls van LO-leerkracht Oscar André het initiatief dit jaar nog verder uitgebreid. Met niet minder dan 67 zullen ze die zondag in de buurt van het Jubelpark klaar staan om die massaloop tot een goed einde te brengen.

Toen het evenement in 1980 voor het eerst georganiseerd werd, kon niemand het gigantische succes van deze loopwedstrijd voorspellen. Er werd toen trouwens nog op de Heizel gestart. De politieverantwoordelijke van

toen had de impact wel danig onderschat. Hij opperde dat de deelnemers braafjes op het voetpad zouden lopen en er bijgevolg weinig verkeershinder zou zijn. Het jaar daarop verhuisde de organisatie naar de omgeving van het Jubelpark. Het aantal deelnemers groeide almaar verder en er werd ook voor heel wat sfeer gezorgd door de muziekgroepjes die de lopers onderweg een hart onder de riem zouden steken. Het duurde niet lang of het aantal deelnemers zou,

omwille van de veiligheid, tot 20.000 beperkt worden. Maar ook dat is nu al lang vervlogen tijd.

Niet minder dan 67 leerlingen en leerkrachten gingen uiteindelijk op de uitnodiging van de LO-leerkracht in om het avontuur aan te gaan. Zij kregen heel wat nuttige tips mee. Zo kregen ze naast de praktische trainingsinstructies duidelijke aanbevelingen in verband met de bevoorrading voor en tijdens de wedstrijd. Geregeld

werd er op vrijdag na de les een gezamenlijke training gehouden. "We verdeelden ons dan in twee groepen", vertelt mijnheer André. "Er waren enerzijds de beginners, die nu een basis van vijf kilometer in de benen hebben en anderzijds de gevorderden, die vooraf al een eind verder stonden. Vanuit Jette konden we trouwens heel wat richtingen uit. Zo was er een traject richting het Atomium, een andere keer ging het dan weer via het Laarbeekbos naar Relegem. Alleszins was het werken met een toffe bende. Dan was er nog de keuze van het T-shirt dat ieder van de groep zou dragen. Er werden een aantal ontwerpen aangeboden, waarna er kon gestemd worden over de definitieve keuze."

Yannis Koukni (6WeWiB) heeft nog nooit aan een officiële loopwedstrijd deelgenomen. "Mijn motivatie om mee te doen is vooral de uitdaging om mezelf te overtreffen. Ik ga nu twee- tot driemaal per week zeven à tien kilometer lopen. Later zal ik nog wel overschakelen naar langere afstanden. Ik ben hoe dan ook van plan om te blijven

lopen, maar ik denk niet dat ik nog aan andere wedstrijden zal deelnemen. Wat ik zo aangenaam vind aan het lopen is dat het mij helpt mijn hoofd leeg te maken. Ik voel me trouwens altijd zeer goed na een looptraining."

Ook voor Duy Vu Le (6LaWi) zal de 20 van Brussel de eerste loopwedstrijd ooit zijn. "Ik heb voor deze uitdaging gekozen omdat ik altijd wel een sport wilde beoefenen. Me inschrijven voor deze wedstrijd werkte dan als een motivator. Of ik later nog andere wedstrijden ga lopen, betwijfel ik. Ik heb immers nog andere hobby's. Maar lopen zal ik zeker blijven doen. Het is een leuke sport, die bovendien ook goed is voor de gezondheid. Bij elke loop probeer je je grenzen te weerleggen, en voel je je beter worden. Het voelt altijd zo goed om een doel te bereiken. Met het lopen heb je dan een bijkomend voordeel dat je het gemakkelijk overal kan doen: je hebt alleen maar schoenen en sportkledij nodig."

Adrien Frenoy (6LaWi) nam vorig jaar al deel. "Ja, dat was toen mijn eerste competitie.

Ik zie een wedstrijd niet echt als een competitie tegen anderen, maar eerder als een mogelijkheid om, op een officiële manier dan, mijn grenzen te verleggen. In het 6de leerjaar liep mijn leerkracht de 20km van Brussel, toen zat ik nog in een rolstoel omwille van de ziekte van Sever, een pijnlijke hielaandoening. Ik dacht toen dat ik dat ook ooit zou willen doen. Vorig jaar is het gelukt, onder de twee uur, dus waarom niet dit jaar opnieuw, maar dan sneller? Momenteel loop ik 20 à 25 kilometer per week, maar ik luister vooral naar mijn lichaam en zal nooit forceren als het niet gaat. Ik ben zeker van plan om te blijven lopen, vooral om een goede conditie te onderhouden en deze ook te verbeteren. Wat ik leuk vind aan kilometers lopen is de wereld ontdekken, het getal van het aantal gelopen kilometers zien stijgen en het idee dat ik op die manier gezond blijf. Ook vind ik het altijd leuk om samen met vrienden te lopen."

Willy Goossens

INFORMATIEF

Vragen voor ... mijnheer Anckaert (opvoeder)

Wat is de laatste foto in uw camerarol?

(toont een foto van een busuurrooster) Dat was in een bushokje. Ja, ik weet niet hoe die nieuwe technologie werkt!

Hoeveel exen heeft u?

Alles komt terug, dus als mijn exen mijn toekomstigen worden, zal ik nog heel lang moeten leven.

Hebt u ooit iets illegaals gedaan?

Ja! ik steek nog altijd over bij een rood licht in Brussel! Maar enkel in Brussel, want in andere steden kan dat niet!

Wat is uw guilty pleasure song?

Strange Machines van The Gathering, dat is een

Nederlandstalige Metal band met een zangeres die heel mooi zingt. Het liedje gaat over mensen die een teletijdmachine maken.

Welk vak zou u willen geven (buiten uw eigen vakken)?

Geschiedenis, over de middeleeuwen

Van wie zou u eens les willen hebben?

Van meneer Goossens. Les, maar geen examens! Ik wil zien hoelang ik zijn lessen zou kunnen volgen. Dat is iemand

die al 60 jaar ervaring heeft en nog zo gedreven lesgeeft. Ik wil graag zien hoe dat eraan toe gaat.

Wat zijn uw hidden talents?

Sommigen weten dat ik toneel speel in Wemmel, sommigen niet, dus voor hen is het een hidden talent!

Wat zou u doen met 1 miljoen euro?

Dan koop ik voor mezelf een klein appartementje ergens in de groene buitenwijk van Madrid en dan stop ik het daar vol met boeken en lees ik voor de rest van mijn leven. Binnen of buiten.

Welk soort boeken?

Vanalles, alle soorten, alle boeken, maar liefst in de taal waarin ze origineel geschreven zijn.

Welk kledingstuk dat echt niet meer hip is, weiger je weg te doen?

Mijn debardeurke (trui zonder mouwen)! Ik kan vrij goed tegen de kou, maar mijn debardeur is goed voor de verwarming van de rug.

Welke bijnaam had je vroeger?

Ik heb veel bijnamen gehad, maar de leukste was Balou. (het Disney-karakter uit The Jungle Book).

Wat was je beste spiekactie op school?

Afkijken deed ik niet. Ik liet vooral afkijken. Ik had een fotografisch geheugen, dus ik herinnerde me gewoon veel uit de les. Ik heb wel een tip, en dat is: ken je brein. De voordelen ervan kunnen je helpen om beter te leren studeren en onthouden.

Julie Van Leeuw 4 HUM
Melissa Munyaburanga 4 MT

Postbus Schakel

Schakel is er voor iedereen die nu of ooit affiniteit met het college heeft of had. Dan hebben we het zowel over (oud-)leerlingen als (oud-)leerkrachten. Bijgevolg proberen we er van en voor iedereen iets in te steken. Wellicht zijn we hier en daar toch iets uit het oog verloren? Heb je nog leuke nieuwtjes die in Schakel zouden kunnen komen? Laat zeker iets weten. Al wie nog bij ons op school zit, kan terecht bij *Postbus Schakel* in Smartschool. Sympathisanten van buiten het college, kunnen mailen naar schakel@sint-pieterscollege.be.

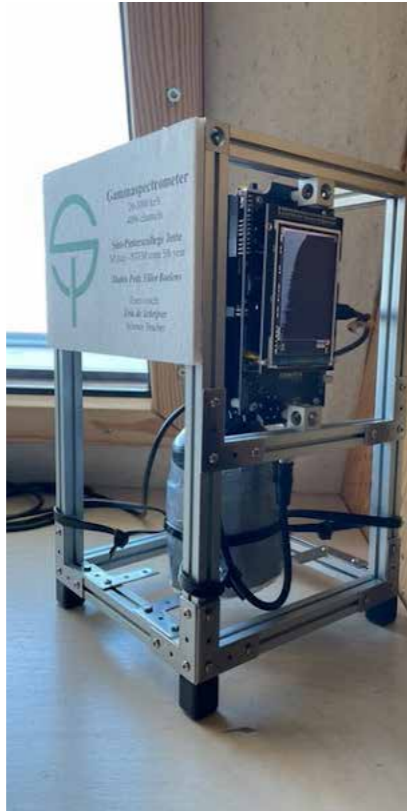
INFORMATIEF

Avonturen in SP.Ace

Ook op Antarctica is er SP.Ace! Zelfs voor de 1ste graad!

De poolstreken hebben enorme wetenschappelijke waarde om diverse redenen: de klimaatverandering laat er zich erg sterk gevoelen, de fauna en flora zijn er uniek, het gat in de ozonlaag ontstaat en verdwijnt er elk jaar met de schommeling van de seizoenen, het aardmagnetisch veld heeft er haar polen wat grote gevolgen heeft voor het niveau van de X- en gammastraling.

Het is naar dat laatste aspect dat we met de SP.Ace-leerlingen onderzoek doen: de intensiteit van die straling wordt bepaald door de intensiteit van het aardmagneetveld, maar ook door de zonne-activiteit en zelfs door gigantisch gewelddadige fenomenen

in de verre kosmos: samensmelten van zwarte gaten en neutronensterren, supernova's (ontploffende sterren die gedurende een paar dagen of weken meer

licht uitzenden dan het hele melkwegstelsel van 300 miljard sterren waar ze deel van uitmaken).

Voortbouwend op SP.Ace projecten van de voorbije jaren werd begin dit schooljaar een geavanceerde gammaspectrometer klaargestoomd die op de Belgische Zuidpoolbasis 'Prinses Elisabeth' wekenlang metingen zou doen. Dat instrument werd enkele maanden terug afgeleverd op IPF (International Polar Foundation), waarbij de leerlingen een uiteenzetting kregen over de basis en het wetenschappelijk werk dat er wordt verricht. Ook een korte kennismaking met poolreiziger Alain Hubert stond op het programma. Enkele weken later werd het instrument dan op de poolbasis geïnstalleerd en opgestart. Kort daarna werd er zelfs een zoom-

sessie gehouden 'live vanuit Antarctica!' En als klap op de vuurpijl is er een bezoek gepland van 2STV met M. Vanderhoeven aan het IPF in Brussel om het belang van de Belgische Zuidpoolbasis voor het wetenschappelijk onderzoek van nabij te leren kennen. De uitleg en demonstratie wordt ginds verzorgd door Dr. Mieke Stercken, die als wetenschapper/popularisator aan het IPF is verbonden.

De meetgegevens van de gammaspectrometer zijn intussen binnen en worden binnenkort verwerkt. De resultaten zullen dan vergeleken worden met de informatie die op gespecialiseerde websites kan gevonden worden over de zonneactiviteit en de toestand van interplanetair magnetisch veld tijdens de periode dat de metingen werden verricht, om te zien of er enig verband kan gevonden worden. Indien dat zou blijken is een herhaling van de metingen volgend jaar erg wenselijk: de zonne-activiteit bvb varieert met een

11/22 jarige cyclus en dus is het interessant om metingen te doen over verschillende jaren. En misschien starten we ook wel metingen op in Longyearbyen op Svalbard op 79°NB zodat we die resultaten kunnen vergelijken met die van de Prinses Elisabeth basis (78°ZB)!

SP.Ace werkt (weer!) samen met de NASA

Als de Verenigde Staten het nieuws halen is dat tegenwoordig vaak niet zo positief. Maar het is niet al kommer en kwel. De Amerikaanse ruimtevaartorganisatie NASA, in samenwerking met de Louisiana Space Grant (een netwerk waar o.a. de Universiteit van

Louisiana deel van uitmaakt) organiseren jaarlijks HASP: het High Altitude Student Platform. In het kader van dat project wordt een grote wetenschappelijke ballon – met een paar honderd kilogram lading – naar de stratosfeer gevlogen; boven 99% van onze atmosfeer. Dat is nog niet in IN de ruimte, maar zeker wel dicht genoeg voor veel wetenschappelijk werk, en vele wetenschappers gebruiken dit soort ballonnen dan ook graag, want ze zijn soepeler inzetbaar en véél goedkoper dan satellieten!

Maar HASP is een educatief programma meer dan een wetenschappelijk: het heeft als doel de volgende generatie wetenschappers de kans te bieden aan een

technisch/wetenschappelijk ruimteproject deel te nemen en zo de eerste stappen te zetten in wat hopelijk uitmondt in een succesvolle en verrijkende wetenschappelijke carrière. Met andere woorden de doelgroep van HASP zijn studenten aan een Amerikaanse universiteit.

Gelukkig zitten er ruimdenkende mensen in het selectiecomitee van HASP, want ook niet-Amerikaanse universiteiten mogen deelnemen. En zelfs één secundaire school! U mag raden welke ;-)

Inderdaad, het Sint-Pieterscollege is geselecteerd voor deelname met het STRAINS 4.0 project, een batterij aan stralingsdetectoren waar leerlingen van het 5de en 6de jaar aan werken. Verschillende instrumenten zijn nodig om stralingsfenomenen te onderzoeken in al hun aspecten, want geen enkel instrument kan alles meten: er zijn verschillende soorten straling (X en Gamma, maar

van uiteenlopende energie), verschillende elementaire deeltjes (protonen, elektronen, neutronen, muonen...), en die hebben niet allemaal dezelfde oorsprong, bewegen niet allemaal in dezelfde richting,...

Strains 4.0 bouwt voort op een eerdere deelname van SP.Ace aan HASP: in 2018 mochten al eens 4 leerlingen naar de USA voor een eerste reeks stralingsmetingen. Nu gaan we terug, met

meer instrumenten en beter voorbereid dan ooit. Zo werken Thoai Vy Nguyen en Sarah Gallo uit 6WeWi aan twee gammaspectrometers: toestellen die moeten meten hoeveel gammastraling er is bij diverse energieën. De instrumenten hebben 1024 energie-kanalen en meten gedurende een paar minuten hoeveel straling er bij elke energie binnenkomt. De twee instrumenten verschillen in grootte omdat in theorie een groter instrument relatief

gevoeliger zou moeten zijn voor straling van hogere energie, en een kleiner instrument gevoeliger voor lagere energie. Die theorie testen is natuurlijk maar één van de doelstellingen, het meten van het stralingsniveau zelf is de hoofdzak.

Daarnaast zijn Seifedine Boudchich en Erfan Dezokizadeh uit 6WeWi aan het werk om een muon-detector te bouwen. Die moet zeer kort 'levende' muonen gaan opmeten: deeltjes die in de atmosfeer ontstaan bij kernreacties tussen kosmische straling en de moleculen uit de lucht, maar die na amper 2,2µs (dat is 0,000 002 2seconde) alweer verdwijnen!

Lena Put (ook 6WeWi) werkt aan de structuur die de instrumenten moet gaan dragen en aan de isolatie. Dat laatste is erg belangrijk want de HASP-ballon gaat zo hoog dat het in de zon erg heet wordt en in de schaduw erg koud. En de ballon draait rond (een beetje zoals een windhaan),

zodat de inval van het zonlicht constant verandert. En daarmee de temperatuur. Terwijl de instrumenten een constante temperatuur moeten behouden. Isolatie is dus belangrijk om de schommelingen te neutraliseren.

Luiz Palmans, Elias Weitz en Julien Melle (6WeWi) werken aan een camera die op grote hoogte hoge-resolutie foto's moet maken van onze mooie aarde. Niet evident, want het gewicht en de plaats zijn beperkt. Het elektrisch stroomverbruik trouwens ook!

In het vijfde jaar zijn Eleonore Bourgois en Hafsa Nawaz uit 5MtWe aan het werk om een coïncidentieschakeling te maken voor een X-stralendetector, een instrument dat niet alleen moet meten hoeveel X-stralen er zijn (terwijl de ballon opstijgt, dus op diverse hoogtes), maar ook welk percentage daarvan verticaal beweegt.

Mathis Petit (5MtWe) en Elliot Buelens (5LaWib) hebben dan weer een

geigerteller gebouwd en ondersteunen nu de andere teams met het schrijven de nodige software.

We mogen hierbij ook niet Christelle Aho vergeten, Eloïse Duvigneaud, Adrien Dethy, Lina Chahir, Lina Ezzakri en de leerlingen van het 4e jaar die meewerken aan SP.Ace, maar die werken momenteel niet aan HASP, hun projecten belichten we een volgende keer wel.

Erik de Schrijver
Leraar wetenschappen

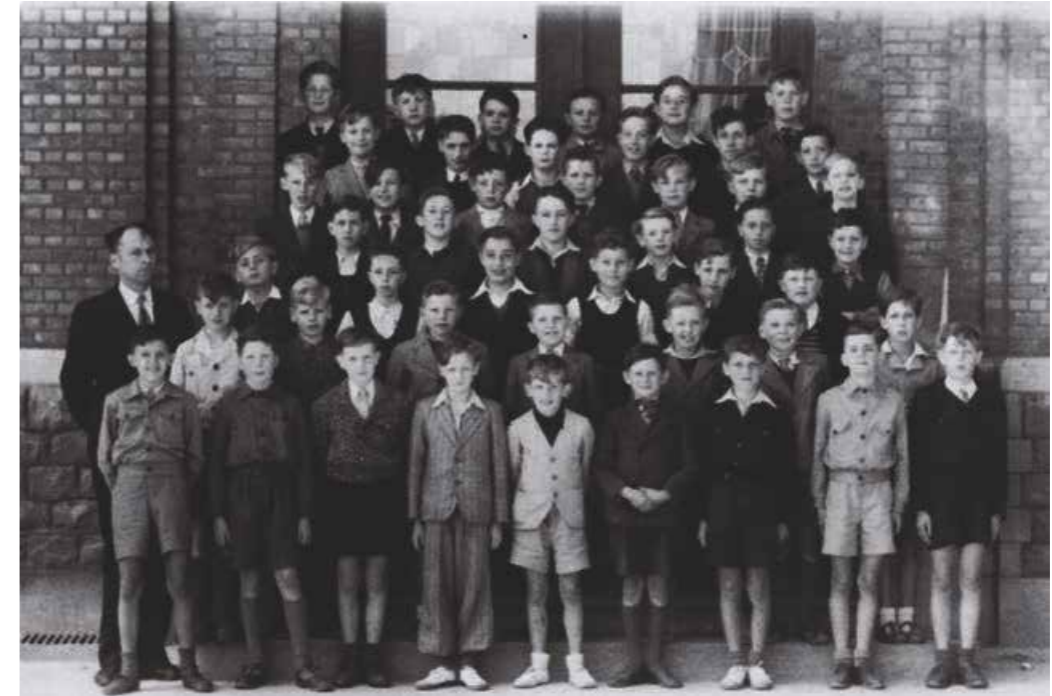
ARCHIEF

Meester Decreton (zevende voorbereidende 1946 – 1947)

Ingevolge een plotse stijging van het aantal leerlingen (over de 100) werd de klas in twee gesplitst: de zevende klasse A en de zevende klasse B. De nieuwkomers zaten in klasse A, de overlevende van de achtste van het college in klasse B bij meester Decreton. We werden ondergebracht in wat wij "het nieuw gebouw" noemden, in een splinternieuwe, geel getegelde klas met nieuwe, maar nog altijd even harde banken. Meester Decreton gaf alle vakken, behalve godsdienst, gegeven door een priester die we "de krol" noemden. Meester Decreton was het prototype van de perfecte leraar: welbespraakt, didactisch sterk, rechtvaardig in zijn beoordeling. Maar de massa leerstof was verdubbeld, en het tempo van lesgeven ging pijsnel de hoogte in, tot verassing van velen, mezelf inclusief.

In dat jaar ebde de nasleep van de oorlog op materieel vlak stilaan weg. Maar de politiek bleef nazinderen: van verscheidene jongens zat de vader nog "in den bak", wegens beschuldiging – al dan niet terecht – van collaboratie. Er was toen niet veel nodig om met de "walen" in botsing te komen. Met het vallen van de bladeren en het botten van de bomen zat het er bovenarms op. Er werd op de speelplaats een leger opgericht met "chars": twee jongens liepen arm in arm als paarden en werden geleid door een menner. In die tijd promoveerde ik op de speelplaats tot "het (linker) paard van Induciomar" de leider van de Trevieren: een van de stammen van de "oude Belgen" die in opstand kwamen tegen Julius Caesar. Meester Decreton had daarover op boeiende wijze verteld hoe moedig die mannen wel

waren. Ik liep gearmd aan Milleke Bruyninckx, gemend door Louis Pisane (de pizze) haantje de voorste gekend om zijn strategisch inzicht, recht in op de Waalse samenschooling aan de overzijde van de speelplaats. De pizze manoeuvreerde ons midden in de waalse gelederen, met als gevolg, dat ik werd blootgesteld aan de vijand. Een jongen met een brillette en een "beret alpin" zwaaide met zijn vuist en trof mij op mijn linker wang, waarbij ik een stuk tand verloor. Toen de schoolbel een einde maakte aan de vijandelijkheden was ik de enige die er geschonden uitkwam. De pizze was razend en beloofde wraak. Tijdens de volgende speeltijd vatte hij het ventje met zijn brillikas bij de kraag en sleurde hem tot bij mij: "môt kîk ëm afslôge of gaai?" vroeg hij. "Lot mô" zei ik "ei dô naa al in zaan broek". Ik

ben het aangezicht van de jongen nooit vergeten, en telkens ik met mijn tong over het stuk tand wrijf word ik vlaamsgezind.

Maar de ergste gebeurtenis van dat schooljaar was het overlijden van Pierke Van Hellefont lid van "de welpen" en enig kind bij de beenhouwer van de Alfred

Stevens straat. Hij was een van mijn beste maatjes, en een flinke student. Wij gingen steeds samen op en af naar school. Hij stierf ingevolge een gecompliceerde appendicitis, na een week afgrijselijke pijnen te hebben doorstaan in het ziekenhuis. Hadden de Amerikanen penicilline afgestaan, had hij het

overleefd, maar penicilline, het wondermiddel, was toen nog een militair geheim. De oorlog kwam dan toch twee jaar later weer even om de hoek kijken, en doodde laattijdig mijn beste vriend. En zeggen dat ze nu weer bezig zijn...

Dirk Lahaye

